

"Došli smo mu se pokloniti"

Poruka pape Ivana Pavla II. za XX. svjetski dan mladih.

14.03.2006.

1. Ove smo godine proslavili XIX. svjetski dan mladih razmišljajući o želji što su je izrekli neki Grci, pristigli u Jeruzalem prigodom Pashe: "Htjeli bismo vidjeti Isusa" (Iv 12,21). Evo nas sada upravljenih prema Kölnu, gdje će se u kolovozu 2005. održati XX. svjetski dan mladih.

"Došli smo mu se pokloniti" (Mt 2,2): to je tema sljedećega svjetskoga susreta mladeži. Radi se o temi koja mladima sa svih kontinenata dopušta da mislju prijeđu put koji su prešli mudraci, čije se relikvije prema pobožnoj predaji časte upravo u tome gradu, te da poput njih susretnu Mesiju sviju naroda.

Uistinu, svjetlo je Kristovo već prosvijetlilo um i srce mudraca. "Oni pođoše" (Mt 2,9), pripovijeda evanđelist, upućujući se hrabro nepoznatim putovima i poduzimajući dugo i ne lagano putovanje. Nisu oklijevali ostaviti sve da bi slijedili zvijezdu koju su vidjeli kako izlazi na Istoku (usp. Mt 2,1). Oponašajući mudrace, i vi se, dragi mladi, spremate poduzeti "putovanje" iz svih krajeva svijeta prema Kölnu. Važno je da se ne brinete samo o praktičnoj organizaciji Svjetskoga dana mladih, nego je potrebno da prije svega

vodite računa o duhovnoj pripravi, u ozračju vjere i osluškivanja Riječi Božje.

2. "I gle, zvijezda... iđашe pred njima sve dok ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše dijete" (Mt 2,9).

Mudraci su stigli u Betlehem jer su se, poučljivi, prepustili vodstvu zvijezde. Još i više, "kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom" (Mt 2,10). Važno je, predragi, naučiti raspoznavati znakove kojima nas Bog poziva i vodi. Kada smo svjesni da nas On vodi, srce kuša istinsku i duboku radost, koju prati živa želja da ga sretnemo, i trajni napor da ga poučljivo slijedimo.

"Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom" (Mt 2,11). Na prvi pogled ništa čudnoga. Pa ipak, to je dijete drukčije od drugih: ono je jedinorođeni Sin Božji koji se lišio svoje slave (usp. 2,7) te je

došao na zemlju da umre na križu. Sišao je među nas i postao siromašan kako bi nam objavio božansku slavu, koju ćemo vječno motriti u nebu, u našoj blaženoj domovini.

Tko bi mogao izmisliti veći znak ljubavi? Ostajemo ushićeni pred otajstvom Boga koji se ponižava kako bi primio naše ljudsko stanje do žrtve za nas na križu (usp. Fil 2,6-8). U svome siromaštvu, došao je ponuditi spasenje grešnicima On koji - kako kaže Pavao - "premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite" (2 Kor 8,9). Kako zahvaliti Bogu za toliku popustljivu dobrotu?

3. Mudraci su sreli Isusa u "Betlehemu", što znači "dom kruha". U poniznoj betlehemske špilji, na malo slame, leži "pšenično zrno" koje će umrijevši donijeti "obilat rod" (usp. Iv 12,24). Govoreći o sebi samome i o svome spasenjskome

poslanju, Isus će se, za svoga javnoga djelovanja, uteći slici kruha. Reći će: "Ja sam kruh života", "Ja sam kruh koji je sišao s neba", "Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta" (Iv 6,35.41.51).

Vjerom prolazeći Otkupiteljevim putem, od siromaštva jaslica do prepuštenosti križu, bolje možemo razumjeti otajstvo njegove ljubavi koja otkupljuje čovječanstvo. Dijete, od Marije položeno u jaslice, jest čovjek-Bog kojega ćemo vidjeti pribijena na križ. Isti je Otkupitelj prisutan u sakramentu Euharistije. U betlehemskoj je štali dopustio da mu se u siromašnome izgledu novorođenčeta klanjaju Marija, Josip i pastiri; u posvećenoj hostiji klanjamo se Njemu sakramentalno prisutnome u tijelu, krvi, duši i božanstvu, a nama se nudi kao hrana vječnoga života. Sveta misa tako postaje pravi ljubavni sastanak s Onime koji je dao svega sebe za nas.

Ne oklijevajte, dragi mladi, da mu odgovorite kad vas pozove "na svadbenu gozbu Jaganjčevu" (usp. Otk 19,9). Poslušajte ga, prikladno se pripravite i pristupite Oltarskome sakramentu, osobito u ovoj Godini Euharistije (listopad 2004. - 2005.) koju sam odredio za cijelu Crkvu.

4. "Padnu ničice i poklone mu se" (Mt 2,11). Ako u djetetu što ga Marija grli svojim rukama mudraci prepoznaju i štiju onoga kojega iščekuju narodi, naviještenoga od proroka, mi mu se danas možemo klanjati u Euharistiji i prepoznati ga kao svoga Stvoritelja, jedinoga Gospodina i Spasitelja.

"Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu" (Mt 2,11). Darovi što ih mudraci prinose Mesiji predstavljaju pravo klanjanje. Zlatom oni podcrtavaju njegovo kraljevsko božanstvo; kadom tamjana priznaju ga svećenikom novoga Saveza; prinoseći mu smirnu

slave proroka koji će proliti svoju krv da pomiri čovječanstvo s Ocem.

Dragi mladi, prinesite i vi Gospodinu zlato svoga življenja, odnosno slobodu da ga slijedite poradi ljubavi, odgovarajući tako vjerno njegovu pozivu; uzdignite k Njemu kad svoje žarke molitve, na hvalu njegove slave; prinesite smirnu, odnosno ljubav punu zahvalnosti Njemu, pravome čovjeku, koji nas je ljubio toliko da je poput kakvoga razbojnika umro na Golgoti.

5. Budite klanjatelji jedinoga pravoga Boga, dajući mu prvo mjesto u svome životu! Idolopoklonstvo je čovjekova trajna napast. Ima, nažalost, ljudi koji traže rješenje svojih problema u religioznim činima nespojivima s kršćanskom vjerom. Snažni su poticaji da se vjeruje laganim mitovima o uspjehu i moći; opasno je pristati uz maglovite ideje o svetome, koje prikazuju Boga pod oblikom

kozmičke energije ili na druge načine koji nisu u skladu s katoličkim učenjem.

Mladi, ne popuštajte lažljivim varkama i prolaznim modama koje nerijetko ostavljaju tragičnu duhovnu prazninu! Odbacite zavodljivost novca, potrošačkog mentaliteta i podmukloga nasilja, što ponekad dolazi iz medija.

Klanjanje pravome Bogu predstavlja istinski čin otpora protiv svakog oblika idolopoklonstva. Klanjajte se Kristu: On je Stijena na kojoj trebate sagraditi svoju budućnost te pravedniji i solidarniji svijet. Isus je Knez mira, izvor praštanja i pomirenja, koji može sve članove ljudske obitelji učiniti braćom.

6. "Otiđoše drugim putem u svoju zemlju" (Mt 2,12). Evanđelje naglašava da su se mudraci, nakon što su susreli Krista, vratili u svoju zemlju "drugim putem". Ta izmjena

puta može označiti obraćenje na koje su pozvani oni koji susreću Krista kako bi postali pravi klanjatelji kakve On želi (usp. Iv 4,23-24). To podrazumijeva oponašanje njegovoga načina djelovanja postajući, kako to piše apostol Pavao, "žrtva živa, sveta, Bogu mila". Apostol zatim dodaje da se ne smijemo suobličiti mentalitetu ovoga svijeta, nego se moramo preobraziti obnavljanjem svoje pameti, "da mognete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno" (Rim 12,1-2).

Slušati Krista i klanjati mu se vodi prema hrabrom izboru, prema donošenju ponekad i junačkih odluka. Isus je zahtjevan, jer želi našu istinsku sreću. Poziva neke da ostave sve kako bi ga slijedili u svećeničkom ili posvećenom životu. Tko spozna ovaj poziv neka se ne straši odgovoriti "da" i neka ga velikodušno slijedi. No, i bez obzira

na pozive posebnoga posvećenja, postoji i osobni poziv svakoga krštenoga: i to je poziv na onu "visoku mjeru" redovitoga kršćanskoga života koja se očituje u svetosti (usp. Novo millenio ineunte, 31). Kad se susretne Krist i prihvati njegovo Evanđelje, život se mijenja te smo potaknuti da drugima prenesemo svoje iskustvo.

Toliki su naši suvremenici koji još ne poznaju ljubavi Božje ili nastoje ispuniti svoje srce beznačajnim nadomjescima. Hitno je, stoga, potrebno da budemo svjedoci ljubavi koju motrimo u Kristu. Poziv na sudjelovanje na Svjetskom danu mladih upućen je i vama, dragi prijatelji koji niste kršteni ili ne nalazite svoje mjesto u Crkvi. Zar i vi ne žedate za Apsolutnim i zar niste u potrazi za "nečim" što daje smisao vašem postojanju? Obratite se Kristu i nećete se razočarati.

Uz moj blagoslov!

Papa Ivan Pavao II.

Castel Gandolfo, 6. kolovoza 2004.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/dosli-smo-
mu-se-pokloniti-2/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/dosli-smo-mu-se-pokloniti-2/) (12.08.2025.)